

La connexió CAREC – PwC l'harakiri de l'ICS començant per Lleida i la privatització de la sanitat catalana

CATAAC-CTS/IAC ha tingut accés a aquest [informe secret de la consultora PwC](#) que concreta els canvis estatutaris que calen a l'ICS per poder integrar l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida en noves estructures que el situïn més a l'abast de la voracitat privada, així com els estatuts d'aquests noves societats que també abarcarien l'empresa pública GSS i l'Hospital de Tremp i permetrien la formació de societats limitades

El [CAREC](#) (Consell Assessor per a la Reactivació Econòmica i el Creixement) és l'antifaç institucional rere del qual s'oculten els representants dels interessos de les “elits extractives” empresarials i financeres amb domicili a Catalunya. Aquest consell, en realitat és un lobby extremadament agressiu en la captació de rendes del país. Si no és suficient que s'apropriïn del patrimoni públic de la Generalitat, és a dir, del patrimoni del poble català (Túnels del Tibidabo i del Cadí, Aigües del Ter-Llobregat...), ara proposen, o més aviat imposen, la franca privatització del sistema sanitari de Catalunya.

L'aparell polític de CiU és l'encarregat de traduir a l'àmbit legislatiu i executar els dictats del CAREC. En aquest sentit, ha seguit els passos que aquest li marcava en el procés de desenvolupament del full de ruta de la privatització de la sanitat catalana. Primer, mitjançant la ["Llei òmnibus"](#) 11/2011, de 29 de desembre, es van realitzar les modificacions de la Llei 8/2007, de l'Institut Català de la Salut i de la 15/1990, d'Ordenació de la Sanitat a Catalunya amb el propòsit de preparar un marc legal que propiciés la penetració massiva dels proveïdors i inversors privats en els proveïdors públics, mitjançant la creació d'empreses mixtes i acords de gestió compartida.

I és precisament en aquest moment, en l'inici de la [nova legislatura](#), la legislatura del dret a decidir, en què el país està patint els abusos, les agressions i els entrebacs més enfurismats de l'Estat Espanyol, quan els depredadors (lobby del CAREC) donen a conèixer les seves intencions amb l'aparició del seu [2n. Informe](#), concretament en el seu objectiu 7 (pàg. 34), titulat “Un nou sistema de governança”, fonamentades, entre altres, en les següent raons:

- *“El problema clau per fer front al futur del sistema de salut català és com canviar un sistema de governança i una cultura organitzativa amb fortes inèrcies, que faciliten la **utilització ineficient dels recursos i els comportaments abusius.**” ...*

- *“El debat no és tant sobre l'estat de benestar com sobre quina societat del benestar és possible construir que estigui basada en un benestar assumible i no irresponsable” ...*

- "Cal trencar amb una cultura organitzativa que veu el sistema de salut com quelcom que és de tots i de ningú" ... "i on els ciutadans donen per descomptat poder comptar amb un servei gratuït, sempre disponible i de la millor qualitat".

Estaria bé aplicar tots aquests criteris a les conductes de la "banda" (gang en anglès) de pirates dits empresaris, que s'han aplicat amb extraordinària eficàcia i impunitat al saqueig del pressupost públic sanitari, els [Ramon Bagó](#), [Josep Prat](#), [Xavier Crespo](#), [Carles Manté](#) i tots [els seus amics](#) que són la part sanitària d'aquells quatre-cents que deia el corrupte [Millet](#): "Som quatre-cents i sempre som els mateixos".

Per aplicar aquesta nova governança, el CAREC proposa l'expulsió de la provisió pública de serveis sanitaris, i alhora la constitució massiva de societats accionaries, privades naturalment:

- *Separar la propietat pública del dispositiu assistencial, mitjançant "societats de gestió" amb un mandat d'explotació (?) negociat. Encara més explotació? i*

- *La configuració de societats de gestió del sistema sanitari requeriria, per ser efectiva, traslladar part del risc financer als professionals i **els accionistes professionals** (inversors) que les integren.*

La consultora [PwC](#) és l'encarregada d'elaborar la ingenyeria jurídica necessària per donar suport a les successives mesures normatives que podrien afectar [en primer lloc](#) l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, l'empresa pública GSS (Hospital Santa Maria, ABS Lleida Rural Nord, ...) i l'Hospital de Tremp. El cronograma dels fets no permet veure si l'informe enllaçat al pròleg d'aquest escrit respon a l'adaptació de l'encàrrec que CATAC-CTS/IAC [va descobrir](#) el novembre de 2011 o de si es tracta d'un nou encàrrec efectuat tres mesos abans de la dimissió de Josep Prat com a president de l'ICS. En canvi, ens permet visualitzar la sincronia entre els desitjos del CAREC i el document instrumental de PwC, ambdós de desembre passat, molt més enllà, molt per sobre de qui presideixi o administri l'Institut Català de la Salut. Els actuals president, [Joan Viñas](#), director gerent, [Joaquim Casanovas](#), i el [Consell d'Administració](#) no fan altra cosa que col·laborar en l'[harakiri empresarial de l'ICS](#) induït pel CAREC. Uns, com el Dr. Casanovas, i la seva cadena de comandament, [dedicant-s'hi a fons](#) (pàg. 32). Altres, com el president i els representants socials del Consell d'Administració, entre els quals els sindicats que hi són presents, ignorant la seva feina de control o absolutament incapacitats per dur-la a terme.

Per a qui no n'estigui al corrent, l'element de connexió entre el CAREC i PwC és [Joaquim Triadú](#) i Vila-Abadal, secretari del CAREC i alhora Soci-Director del departament de dret públic i urbanístic de la consultora, el que ha elaborat l'informe esmentat. Triadú va ser contractat per PwC justament quan es va conèixer el seu nomenament al Consell Assessor de Mas, en un exercici de [porta giratòria](#) automàtica, paradigma de la corrupció que caracteritza [el partit](#) que ens governa, per molt que la sentència del Suprem en relació la concessió d'Aigües Ter-Llobregat hagi declarat compatible ser conseller d'Acciona i President del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible. Ja sabem que hem de canviar moltes lleis per aconseguir sentències justes. Hem, no han, perquè les lleis ni es canvien soles ni les canvien els xoriços.